

РЕШЕНИЕ

№ 3700

гр. София, 17.11.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Наталия Ангелова

при участието на секретаря Ц.Вретанарова и при участието на прокурора Георгиев, като разгледа дело номер **4385** по описа за **2010** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно и е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение №51/10.05.2010г., постановено по нахд №11765/2009г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НК, 12-ти състав е потвърдил Наказателно постановление /НП/ Наказателно постановление №23-2300861/29.07.2009г., издадено от директора на Д. "И. по Т." /ИТ/-гр.С., с което на основание чл.416, ал.5, във вр. с чл.414, ал.1 от КТ на „И. ПАЙП“ е била наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл.333, ал.1 т.2 от КТ.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от санкционираното с НП лице. Релевираните в жалбата касационни основания са за нарушение на закона и явна несправедливост на наложеното наказание. Конкретните фактически твърдения в подкрепа на жалбата са, че даденото от работника съгласие за прекратяване на трудовото правоотношение водело до отпадане на изискването за предварително разрешение от ИТ, тъй като нормата на чл.333 от КТ била именно в защита на работниците и служителите, а не на държавата. Отделно от това, наличието на 52 % ТНР не означавало автоматично, че лицето е трудоустроено и се ползва от защитата на чл.333 от КТ. Нямало логика и държавата да санкционира работодателя за отношения, които се санкционирали от същата чрез исково производство при незаконно уволнение. Ако се приемело, че е

налице нарушение, то тогава не били съобразени и нормите на чл.27, ал.2 и чл.28 ЗАНН. Иска се АС-С. град да постанови решение, с което да отмени обжалваното въззивно такова и потвърденото с него НП, евентуално-да намали размера на наложената имуществена санкция.

В съдебно заседание пред Административен съд С.-град, касаторът не се представлява. Ответникът по касационната жалба се представлява от юрисконсулт Шишман, която оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Представителят на С. градска прокуратура, дава становище за неоснователност касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение със съществените процесуални правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен четиринадесетдневен срок.

Разгледана по същество е частично основателна.

Касаторът е санкциониран за това, че в качеството на работодател по смисъла на §1, т.1 от ДР на КТ е прекратил със Заповед №272/01.04.2009г. на основание чл.328, ал.1, т.2 КТ без предварително разрешение от ИТ трудовото правоотношение на лицето Н С А, ползваща се със закрила съгл.чл.333, ал.1, т.2 КТ като трудоустроен работник, установено от ЕР №3272/11.12.2008г. на ТЕЛК.

Касационната инстанция намира, че така описаната фактическа обстановка е правилно установена от решаващия съд, като не е налице съществено процесуално нарушение, свързано с процеса на допускане, събиране и преценка на доказателствените материали по делото или ограничаващо правото на защита на обвиненото в извършеното административно нарушение лице. СРС е събрал всички необходими и възможни за изясняване на делото доказателства и не е допуснал процесуална пасивност в нарушение на задълженията си по чл. 13 и 107, ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.84 от ЗАНН. Фактическите констатации на СРС са направени след анализ на събраните по делото доказателства-показанията на св.Еленкина, събрани в хода на съдебното следствие и съдържащите се в преписката писмени доказателства, приобщени към доказателствените материали по делото по реда на чл.283 от НПК, вр. чл.84 от ЗАНН.

Обратно на твърденията на касатора, така описаната фактическа обстановка субсумира състава на нарушение по чл.414, ал.1 КТ: В качеството си на работодател той е нарушил разпоредба на трудовото законодателство-тази на чл.333, ал.1, т.2 КТ, която го задължава преди прекратяването на ТПО по чл.328, ал.1, т.2 КТ да е поискал и получил разрешение на ИТ. Разпоредбата на чл.333, ал.1, т.2 КТ е извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд и за нейното нарушаване не е предвидено по-тежко наказание. Всички доводи за несъставомерност на деянието са били релевираны пред въззивната инстанция, обсъдени от нея и отхвърлени. Изложената от СРС аргументация за тяхната неоснователност е обоснована и в съответствие с приложимите материалноправни норми, поради което се споделя изцяло от касационната инстанция и не следва да бъде преповтаряна.

Въпреки това обаче е налице касационното основание по чл.348, ал.1, т.1, вр.ал.2 НПК, вр.чл.3, ал.2 от ЗАНН, което налага обжалваното въззивно решение да бъде частично отменено, а НП-изменено в частта относно размера на наложената имуществена

санкция по следните съображения:

Към момента на издаване на процесното НП-29.07.2009г. и на постановяване на обжалваното пред АССГ решение на СРС-10.05.2010г. за извършеното нарушение по чл.414, ал.1 КТ-предмет на административнонаказателното обвинение е била предвидена имуществена санкция в размер от 10 000 лева до 15 000 лева /чл.414, ал.1, редакция, ДВ, бр. 108 от 2008 г./. С изменението на чл.414, ал.1 КТ /ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г./ предвидената санкция за извършеното нарушение е в размер от 1500 до 15 000 лева. С оглед предвидения по-нисък минимален размер, разпоредбата на чл.414, ал.1 от КТ в сега действащата си редакция се явява по-благоприятна за нарушителя. При положение, че имуществената санкция е била индивидуализирана от АНО в минималния установен от закона размер-10 000 лева и поради забраната за влошаване положението на обжалващия, касационната инстанция намира, че обжалваното НП следва да бъде изменено, като се намали размера на наложената имуществена санкция до установения минимален размер-1500 лева на сега действащата редакция на чл.414, ал.1 КТ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал.2, предл.2 и чл.222, ал.1 от АПК, вр.чл.чл.63, ал.1, предл.второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, на основание чл.3, ал.2 от ЗАНН, вр.чл.414, ал.1 КТ / изм. ДВ, бр. 58 от 2010 г., в сила от 30.07.2010 г./, Решение №51/10.05.2010г., постановено по н.а.х.дело №11765/2009г. по описа на Софийски районен съд **В ЧАСТТА**, с която е потвърдено Наказателно постановление №23-2300861/29.07.2009г., издадено от директора на Д. "И. по Т." -гр.С. в санкционната му част, с която на „И. ПАЙП” е наложена имуществена санкция в размер на 10 000 лева за нарушение на чл.333, ал.1 т.2 от КТ, **вместо което постановява:**

ИЗМЕНЯ Наказателно постановление №23-2300861/29.07.2009г., издадено от директора на Д. "И. по Т."-гр.С. в санкционната му част **КАТО НАМАЛЯВА** размера на определената имуществена санкция на- 1500 /ХИЛЯДА И ПЕТСТОТИН/ ЛЕВА.

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №51/10.05.2010г., постановено по н.а.х.дело №11765/2009г. по описа на С районен съд **В ОСТАНАЛАТА МУ ЧАСТ.**

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ : 1.

2.

